

GLAVNA ZGODBA

VESNA JEVIKAR

Tik pred

Že vse življenje užaljena, ker se ni rodila v tropih, saj ne mara zime, kakor tudi ne mraza, igralka kranjskega gledališča Vesna Jevnikar komaj čaka, da pride pomlad. Očitno jo je njeno ime definiralo. »Energija in nasmeh na ustnicah se mi povrneta, ko se temperature začnejo dvigovati.«

26 NOVA 10

2012 2:50 PM

ново premiero

Lanska jesen pa je bila zanjo še posebej stresna, saj se je iz Ljubljane preselila na Zbilje. V nasprotju s sestrami v drami Tri sestre, v kateri bo igrala Olgo, eno od sester, ki so obtičale v provinci, si je ona selitev na Zbilje izbrala sama. »Vse sem poskusila. Rojena sem na vasi, kjer sem imela prečudovito otrostvo, kakršno privoščim vsem otrokom, ker je

super. Do fakultete sem se solala v Kranju, zato je bil prestop iz vasi v mesto kar velika sprememba. Potem je prišla na vrsto Ljubljana, 30 let življenja v centru. Ne vem, zakaj se mi je zdaj zdelo, da bi rada živela v naravi. Moram reči, da je selitev trenutno še zelo sveža in zelo pogresam Ljubljano.«

NE MARA OMEJITEV

Jasno ji je, da se je za nekatere stvari treba bolj potruditi, če zivis zunaj mesta, zaplankan pa si lahko tudi, če zivis v Ljubljani. »Dejstvo pa je, da si moram zdaj življenje dosti bolj zorganizirati. Najbolj smesno je, ko razmišljam, zakaj se mi zdi tako grozno biti na Zbiljah, in ugotovim, da sem pri takem urniku, kot ga imamo igralci, tudi prej, ko sem živela v Ljubljani, prišla domov, skuhala, pojedla, se za deset minut usedla in sla nazaj. Zdaj pravzaprav naredim isto, drugače je le to, da je prej obstajala teoretična možnost, da iz stanovanja stopim na cesto in sem že nekje. Zdaj pa ta možnost ne obstaja niti teoretično več, ker enostavno ni časa, da bi se usedla v avto, odpeljala, spila kavo in sla nazaj.«

Četudi je nenehno sanjala o naravi, kamor bošla na sprehod, navsezadnje tudi kosi rada ter vrtnari, ker jo vse to sprošča, jo ta zdaj jezi. »V Ljubljani grem lahko na Rožnik ali trznico, tu grem lahko na sprehod. A če mi nekdo postavi omejitev, da nečesa ne morem početi, bi ravno to rada počela. Vem, da me to jezi. Prej pa me je ravno tako dušilo, ker sem živela v centru in nismo imeli balkona, kaj sele možnosti, da bi lahko stopila na dvorišče.«

ZAPRE VRATA, DA SE LAHKO UGLASI S SABO

»Ne morem reči, da nimamo prijateljev in da se ne družimo, toda ob takem tempu, kot ga imamo zdaj, ne čutim potrebe po druženju. Enostavno mi je super, da pridem domov in zaprem vrata, da se lahko uglasim in najdem.«

ŽIVLJENJE SE TI OB SELITVI VSEKAKOR SPREMENI

Ne glede na to, da se govori, kako kulturniki živijo na račun države, ugotavlja tudi, da žal ni tako zelo dobro. Ne morejo si kadarkoli v življenju privoščiti tisto optimalno, kar naj bi v tistem trenutku potrebovali in bi si želeli.

»Selila sem se zgodaj jeseni, niti pol leta ni minilo, odkar smo v novi hiši, navada je zelo močna stvar. Ne morem se povedati, ali bom

NOVA GLAVNA ZGODBA

tukaj uživala ali ne, komaj sem se preselila in je za to očitno se povsem prezgodaj. Za zdaj je enostavno le sok ob preselitvi. Življenje se ti ob selitvi na vsak način spremeni. Selitev je že tako zelo travmatična stvar, mislim, da jo celo psihiatri dajejo na drugo mesto po stopnji stresa. Prva naj bi bila smrt bližnjega, druga pa selitev, vsaj zdi se mi, da je nekako tako. V bistvu sem rekla: 'Hvala Bogu, da je letos toliko dela, da enostavno nimam dovolj časa.'«

IZ PREDSTAVE V PREDSTAVO

Za njo sta dve precej zahtevni premieri. Prva, Kako jemati njeno življenje, je bila jeseni, režiral jo je Jernej Lorenci in je izjemno težka. Potem je bila komedija Limonada slovenica v režiji Vinka Mödemdorferja. V njej prav tako kot v Treh sestrah igrajo vse tri Vesne. »Narejena je zelo natančno in ogromno jo igramo. Je politična komedija, v kateri je Vinko vizionarsko zadel trenutno politično stanje. Predstava govori o situaciji v parlamentu, ko je razmerje 50 : 50. Napisal jo je pred 10 leti, ko je bil Pucko, mi pa jo imamo na programu zdaj, ko se je situacija ponovila, kar je neverjetno, da se je tako pokrilo.«

Pravi, da je tudi studij drame Tri sestre, ki jo

Za dramo Antona P. Čehova Tri sestre, v kateri bo med drugim igrala z Vesno Slapar in Vesno Pernarčič, pravi, da so se spremenile okoliščine, osnovne čustvene zgodbe pa se niso kaj dosti spremenile. Zato je tekst tudi toliko aktualen.

Fotos: Goran Acilley

28 NOVA

10NOVA_26-29_glavna.indd 28

BREZ ZABUŠAVANJA

»Pri delu s hrvaškim režiserjem Oliverjem Frlićem se ne moreš 'prešmuglati' skozi.«

režira Oliver Frlić, izjemno naporen. Pravzaprav se niti malo ni imela časa zajeti sape in se razgledati naokoli, kje sploh živi. Ko pride domov, je utrujena in ima dosti. Navsezadnje ima tak poklic, v katerem se morajo drug z drugim konstantno povezovati in odpirati notranje kotičke.

»KO PRIDEM DOMOV, SEM UTRUJENA IN IMAM DOSTI.

Niti nimam potrebe po ljudeh, razen po najbližjih moskih, torej po sinu in po mozu.

2/24/12 3:51 PM

NAČIN ŽIVLJENJA

»Igralci imamo hecen način življenja.«

Nimam potrebe, da bi imela vsakodnevno komunikacijo, ki jo ima rada večina ljudi, osebno se je nekako izogibam. Ko je bil sin majhen, sva se z možem zelo potrudila, da bi med počitnicami ali na dopustu kdo bil z nami. Ponavadi sva vzela, če se je le dalo, katerega sinovega prijatelja. To, kar je večini ljudi, hvala Bogu, v veselje – da so družine skupaj, gredo skupaj na piknike in na dopust – je meni bilo malo odveč. Kadar pa imam dovolj časa in sem razpoložena, tudi sama potrebujem vsakodnevne stike.«

■ Suzana Golubov

IZJEMNO ZANIMIVA IN ZAHTEVNA IZKUSNJA

»Frijjić je dejal, da je bil hiperaktiven otrok. Mislim, da se mu to pozna. Je eden od režiserjev, za katerega bi rekla, da si zelo zasluži honorar, ki ga dobi, ker je človek, ki dela 24 ur na dan, ima vizije, želje, ki zahtevajo odmik našega ega od sebe, da se prepustimo njegovemu vodenju v korist predstave.«

»Brskanje po sebi, kar igralski poklic zahteva, je dvorezni meč, ker za sabo potegne tudi kaj neprijetnega. Vedno režeš po sebi in lahko hitro zarežeš tam, kjer ni treba. Po eni strani lahko nekaj energije spustiš iz sebe, po drugi strani pa je to krvavo delo in si stalno na preizkušnji, ali boš preživel ali ne.«